

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 87.282 van 16 mei 2000

A.75.824/VIII-492

In zake: **1. DERESE** Claude,
2. LOUIS Patrice,

die woonplaats hebben gekozen bij
Mr. Philippe VANDE CASTEELE, advocaat,
Vossendreef 6, bus 8
1180 Brussel,

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
Minister van Landsverdediging.

DE RAAD VAN STATE, VIIIE KAMER,

Gezien het op 26 september 1997 ingediende verzoekschrift, waarbij Claude DERESE en Patrice LOUIS de nietigverklaring vorderen van de volgende bepalingen van het koninklijk besluit (III) van 24 juli 1997 tot instelling van de vrijwillige arbeidsregeling van de vierdagenweek en de regeling van de halftijdse vervroegde uitstap voor sommige militairen en tot wijziging van het statuut van de militairen met het oog op de instelling van de tijdelijke ambtsontheffing wegens loopbaanonderbreking, met toepassing van artikel 3, § 1, 1°, van de wet van 26 juli 1996 strekkende tot realisatie van de budgettaire voorwaarden tot deelname van België aan de Europese Economische en Monetaire Unie :

- de woorden "met uitzondering van de officier-ge-
neesheer, de officier-apotheker, de officier-tand-
arts en de officier-dierenarts" in artikel 20, § 1,
eerste lid;
- artikel 20, § 1, tweede lid;
- artikel 23, § 2, derde lid, en artikel 23, § 2,
vierde lid;

Gelet op arrest nr. 70.158 van 10 december
1997, waarbij de vordering tot schorsing wordt afge-
wezen;

Gezien het verzoek tot voortzetting van de
procedure ingesteld door dezelfde verzoekers op 15
januari 1998;

Gezien de regelmatig uitgewisselde memories
van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag van de heer HERBIGNAT,
auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 19 november 1999,
waarbij de neerlegging van het dossier en het verslag
ter griffie wordt gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan
de partijen en gezien de laatste memories;

Gelet op de beschikking van 16 februari 2000,
waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij
wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting
van 24 maart 2000;

Gehoord het verslag van mevrouw GEHLEN,
staatsraad;

Gehoord de opmerkingen van Mr. VERMEIRE, loco Mr. VANDE CASTEELE, advocaat, die voor de verzoekers verschijnt, en van luitenant-kolonel GERITS, militair administrateur, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het advies van de heer HERBIGNAT, auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de belangrijkste feiten die dienstig zijn voor het onderzoek van het beroep uiteengezet zijn in arrest nr. 70.158 van 10 december 1997; dat er zich sedertdien nieuwe feiten hebben voorgedaan, namelijk :

1. Het koninklijk besluit waarvan de verzoekers een aantal bepalingen bestrijden, is bekrachtigd bij artikel 10, 1°, van de wet van 12 december 1997 tot bekrachtiging van de koninklijke besluiten genomen met toepassing van de wet van 26 juli 1996 strekkende tot realisatie van de budgettaire voorwaarden tot deelname van België aan de Europese Economische en Monetaire Unie, en van de wet van 26 juli 1996 tot modernisering van de sociale zekerheid en tot vrijwaring van de leefbaarheid van de wettelijke pensioenstelsels.

2. De verzoekers en andere militairen hebben bij het Arbitragehof een vordering tot schorsing en een vordering tot nietigverklaring van artikel 10, 1°, van de voornoemde wet van 12 december 1997 ingesteld, in zoverre het de bekrachtiging inhoudt van artikel 20, § 1, eerste lid (partim) en tweede lid, van artikel 21, § 2, tweede lid, en van artikel 27 (partim) van het koninklijk besluit van 24 juli 1997 "tot instelling van de vrijwillige arbeidsregeling van de vierdagenweek en

de regeling van de halftijdse vervroegde uitstap voor sommige militairen en tot wijziging van het statuut van de militairen met het oog op de instelling van de tijdelijke ambtsontheffing wegens loopbaanonderbreking, met toepassing van artikel 3, § 1, 1°, van de wet van 26 juli 1996 strekkende tot realisatie van de budgettaire voorwaarden tot deelname van België aan de Europese Economische en Monetaire Unie", hierna genoemd het koninklijk besluit van 24 juli 1997 tot wijziging van het statuut van de militairen.

Het Arbitragehof heeft met zijn arrest nr. 32/98 van 18 maart 1998 de vordering tot schorsing afgewezen op de grond dat de verzoekers niet hebben aangetoond dat de onmiddellijke toepassing van de bestreden bepalingen hen een moeilijk te herstellen ernstig nadeel dreigde te berokkenen.

Het arrest van het Arbitragehof nr. 52/99 van 26 mei 1999 vernietigt artikel 10, 1°, van de voornoemde wet van 12 december 1997 "in zoverre het artikel 20, § 1, eerste lid - wat betreft de woorden << met uitzondering van de officier-geneesheer, de officier-apotheker, de officier-tandarts en de officier-dierenarts >> en het 3° - en tweede lid, artikel 21, § 2, tweede lid, en artikel 27, § 4, vierde lid, van het koninklijk besluit van 24 juli 1997 (tot wijziging van het statuut van de militairen) bekrachtigt". Dat arrest bevat inzonderheid de volgende passages :

"B.3.1.

(...)

Uit artikel 182 van de Grondwet blijkt dat de wijze waarop het leger wordt aangeworven alsmede de rechten en de verplichtingen van de militairen, aan de wetgever voorbehouden aangelegenheden zijn. Door de in artikel 182 van de Grondwet vermelde bevoegdheden

aan de wetgevende macht toe te kennen, heeft de Grondwetgever willen vermijden dat uitsluitend de uitvoerende macht de gewapende macht regelt. Artikel 182 van de Grondwet waarborgt aldus aan iedere militair dat de erin bedoelde rechten en verplichtingen steeds zullen worden vastgesteld door een democratisch verkozen beraadslagende vergadering.

B.3.3. Ofschoon de federale wetgever in beginsel de essentie van een bevoegdheid die de Grondwet hem voorbehoudt niet mag delegeren aan de Koning, kan hij evenwel, zonder het gelijkheidsbeginsel en het discriminatieverbod te schenden, in omstandigheden die het beroep op bijzondere machten kunnen rechtvaardigen, de regeling van een voorbehouden aangelegenheid aan de Koning opdragen. Daartoe is in ieder geval vereist dat de wetgever die machtiging uitdrukkelijk verleent en dat de met toepassing van die machtiging genomen besluiten binnen een redelijke termijn ter bekrachtiging worden voorgelegd aan de wetgever.

B.3.4. Wegens het uitzonderlijke karakter ervan, dient het toekennen door de wetgever van bijzondere machten aan de Koning strikt te worden geïnterpreteerd.

B.3.5. De bestreden maatregelen hebben " een ontegensprekelijk gunstige budgettaire weerslag " (*Parl. St.*, Kamer, 1996-1997, nr. 1195/1, p. 11) en dragen derhalve bij tot de algemene doelstellingen van de machtigingswet. Evenwel kan de bevoegdheid die bij artikel 3, § 1, 1°, van de voormelde wet van 26 juli 1996 aan de Koning is verleend om maatregelen te nemen om " het bedrag, de voorwaarden en de wijze van toekennen van de subsidies, vergoedingen, uitkeringen en andere uitgaven vast te stellen, aan te passen of te verlagen die geheel of ten dele, rechtstreeks of onrechtstreeks, ten laste van de Staat zijn ", niet beschouwd worden als de uitdrukkelijke en ondubbelzinnige machtiging op grond waarvan Hij de rechten en de verplichtingen van de militairen zou kunnen regelen.
(...)

(...) De uitdrukkelijke machtiging in de bijzondere machtenwet en de navolgende bekrachtiging door de wetgever zijn evenwel cumulatieve voorwaarden opdat de Koning de door de Grondwet aan de wetgever voorbehouden bevoegdheid kan uitoefenen.

B.3.6. Nu aan één van beide cumulatieve voorwaarden niet is voldaan, kon het bestreden koninklijk besluit van 24 juli 1997 dan ook niet worden genomen ter uitvoering van artikel 3, § 1, 1°, van de voormelde

wet van 26 juli 1996, en mist het derhalve elke rechtsgrond.

B.4.1. Nu het koninklijk besluit van 24 juli 1997 niet werd genomen op basis van de bijzonderemachtenwet, kan niet worden aanvaard dat de wetgever een zodanig besluit bekrachtigt dat, zonder rechtsgrond, dermate fundamenteel ingrijpt in de bij artikel 182 van de Grondwet uitdrukkelijk aan de wetgever voorbehouden aangelegenheid.

B.4.2. De louter formele bekrachtiging van een zodanig besluit doet op discriminerende wijze afbreuk aan de grondwettelijke waarborg voor alle militairen dat zij niet kunnen worden onderworpen aan verplichtingen zonder dat die zijn vastgesteld door een democratisch verkozen beraadslagende vergadering.

(...)"

Het Arbitragehof, waarbij een beroep strekkende tot de nietigverklaring van artikel 10, 2°, van de voornoemde wet van 12 december 1997 was ingesteld, heeft zich in zijn arrest nr. 68/99 van 17 juni 1999 in de zelfde bewoordingen uitgelaten en heeft de bestreden bepaling vernietigd in zoverre deze "de artikelen 11 en 12 van het koninklijk besluit van 24 juli 1997 betreffende het in disponibiliteit stellen van bepaalde militairen van het actief kader van de krijgsmacht (...) bekrachtigt";

Overwegende dat de verwerende partij in haar memorie van antwoord, die dateert van vóór de arresten van het Arbitragehof nrs. 52/99 en 68/99, stelt dat het bestreden koninklijk besluit door de wetgever is bekrachtigd en dat de Raad van State derhalve niet meer bevoegd is om kennis te nemen van het beroep tot nietigverklaring van bepalingen die van wetgevende aard zijn;

Overwegende dat de verzoekende partijen in hun memorie van wederantwoord daartegen inbrengen dat de bekrachtiging van het bestreden koninklijk besluit alleen voor de toekomst geldt, met andere woorden vanaf

het ogenblik dat de bekrachtigingswet van 12 december 1997 in werking treedt, namelijk op 18 december 1997; dat zij daaruit afleiden dat de Raad van State bevoegd blijft om kennis te nemen van de beroepen die vóór die datum zijn ingesteld; dat zij evenwel betogen dat in casu de wet van 12 december 1997 bepaalt dat de aldus bevestigde koninklijke besluiten bekrachtigd zijn op de datum waarop ze in werking treden en dat deze terugwerking tot gevolg heeft dat de Raad van State ter zake onbevoegd is, zodat de kosten ten laste van de verwerende partij gebracht zouden moeten worden; dat zij zich nochtans afvragen of die terugwerking niet de door de artikelen 10 en 11 van de Grondwet gewaarborgde fundamentele rechten schendt; dat zij de Raad de State verzoeken om hierover een prejudiciële vraag te stellen aan het Arbitragehof;

Overwegende dat de verzoekers de in de memorie van wederantwoord voorgestelde prejudiciële vraag "herformuleren" na kennis te hebben genomen van het verslag, waarin gelet op de voornoemde arresten van het Arbitragehof de kwestie van de wettigheid van het belang van de verzoekers wordt aangehaald en waarin wordt voorgesteld om een prejudiciële vraag te stellen aan het Arbitragehof, opdat al naar gelang van het antwoord erop kan worden uitgemaakt of de bekrachtiging van het bestreden besluit al dan niet in haar geheel van de hand moet worden gewezen; dat zij het stellen van die nieuwe prejudiciële vraag in hoofdzaak als volgt verantwoorden :

- de bekrachtigde koninklijke besluiten van 24 juli 1997 kennen bepaalde militairen rechten toe en leggen hen verplichtingen op; onder "verplichting" behoort te worden verstaan "iedere bepaling, of zelfs iedere interpretatie van een bepaling, die ongunstig is voor bepaalde militairen", en "de bepaling die de omvang

- van de rechten die aan andere militairen zijn toegekend, ten dele of helemaal beperkt";
- uit de arresten van het Arbitragehof nrs. 52/99 en 68/99 blijkt dat de verplichtingen die zijn vastgelegd in de bekrachtigde koninklijke besluiten van 24 juli 1997 discriminerend en dus ongrondwettig zijn; het Arbitragehof heeft evenwel niet voor recht verklaard dat dit ook zo is met de toekenning van rechten aan de militairen; aangezien het om de toekenning van rechten gaat, worden verschillende argumenten aangevoerd ter verdediging van de wettigheid van de wettelijke bekrachtiging;
 - in het licht van arrest nr. 52/99 wordt door artikel 20 van het koninklijk besluit van 24 juli 1997 betreffende het statuut van de militairen, in de lezing die geldt na de gedeeltelijke vernietiging van zijn bekrachtiging, het recht verleend tot een tijdelijke ambtsontheffing wegens loopbaanonderbreking (TALO-T) en elke uitlegging van die bepaling waarbij er wordt van uitgegaan dat de overheid daarvoor over een discretionaire bevoegdheid beschikt, zou een discriminatoire en ongrondwettige verplichting opleveren; in dat verband vragen de verzoekende partijen om onderzoeksmaatregelen teneinde te kunnen aantonen dat zowel vóór als na de arresten van het Arbitragehof tijdelijke ambtsontheffingen wegens loopbaanonderbreking toegekend zijn;
 - in zijn arresten nrs. 31/98 en 52/99 heeft het Arbitragehof de ingestelde beroepen impliciet of expliciet ontvankelijk geacht; gelet op het gezag van gewijsde dat aan die arresten kleeft, behoort eveneens het beroep tot nietigverklaring van het koninklijk besluit van 24 juli 1997 ontvankelijk te worden geacht; de adagia "nemo auditur suam turpitudinem allegans" en "patere legem quam ipse fecisti" staan er overigens aan in de weg dat de verwerende partij de wettigheid zou kunnen betwisten

van het belang van de verzoekende partijen en deze exceptie kan niet ambtshalve worden opgeworpen, des te minder omdat zowel vóór als na 26 mei 1999 tijdelijke ambtsontheffingen wegens loopbaanonderbreking zijn toegekend;

- bij de Raad van State is een beroep met een beperkte strekking aanhangig gemaakt; door ook de kwestie van het belang erbij te betrekken zou hij uitspraak doen ultra petita, aangezien hij aldus, ten nadele van de verzoekende partijen alleen, heel het afvloeiingssysteem op de helling zou zetten, welk systeem zij op zich helemaal niet bestrijden;
- wanneer bij de Raad van State een beroep tot nietigverklaring van een verordening wordt ingesteld, mag hij zich ertoe beperken een gedeeltelijke nietigverklaring uit te spreken; artikel 19 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State moet aldus worden geïnterpreteerd dat die mogelijkheid openstaat;
- wanneer het een prejudiciële vraag betreft, moet artikel 182 van de Grondwet gelezen worden in samenhang met de artikelen 10 en 11; welnu, alleen de onwettig aan de militairen opgelegde verplichtingen zijn discriminerend; de rechten zijn dit niet en de terugwerkende bekrachtiging van rechten is niet buitensporig, zodat artikel 182 van de Grondwet niet geschonden wordt door het systeem in globo;
- de nadruk wordt nogmaals gelegd op het gevolg dat is gegeven aan de verzoeken om een tijdelijke ambtsontheffing wegens loopbaanonderbreking ingediend vóór de wet van 12 december 1997; voor sommigen is dat verzoek ingewilligd, voor anderen is het afgewezen, maar is de afwijzing achteraf ingetrokken, voor nog anderen is het verzoek afgewezen, maar is van die afwijzing de nietigverklaring gevorderd; in geval van nietigverklaring behoort opnieuw uitspraak te worden gedaan over die verzoeken op grond van de

regelgeving die gold op het ogenblik dat die verzoeken zijn ingediend;

Overwegende dat artikel 10, 1°, van de wet van 12 december 1997 vernietigd is bij arrest van het Arbitragehof nr. 52/99, inzonderheid in zoverre het in artikel 20, § 1, van het koninklijk besluit van 24 juli 1997 tot wijziging van het statuut van de militairen de woorden "met uitzondering van de officier-geneesheer, de officier-apotheker, de officier-tandarts en de officier-dierenarts" bekrachtigt; dat, gelet op de terugwerkende kracht van dat arrest en overeenkomstig artikel 6, § 2, derde lid, van de wet van 26 juli 1996 strekkende tot realisatie van de budgettaire voorwaarden tot deelname van België aan de Europese Economische en Monetaire Unie, het bestreden koninklijk besluit in dat opzicht geen uitwerking meer heeft; dat het beroep wat dat punt betreft doelloos geworden is; dat omwille van de rechtszekerheid in artikel 20, § 1, van het koninklijk besluit (III) van 24 juli 1997 tot wijziging van het statuut van de militairen de woorden "met uitzondering van de officier-geneesheer, de officier-apotheker, de officier-tandarts en de officier-dierenarts" evenveel dienen te vervallen;

Overwegende dat de bevoegdheid van de Raad van State om kennis te nemen van een beroep, net zoals het belang bij dat beroep, aangelegenheden zijn die verband houden met de openbare orde en die in voorkomend geval ambtshalve moeten worden opgeworpen; dat het er derhalve in casu weinig toe doet dat de verwerende partij deze niet in limine litis heeft opgeworpen;

Overwegende dat het Arbitragehof, dat binnen de perken van het beroep dat bij hem aanhangig is gemaakt uitspraak heeft gedaan, de wet van 12 december 1997 slechts ten dele heeft vernietigd; dat, welke overwegingen ook geformuleerd zijn in arrest nr. 52/99,

deze er niet toe kunnen leiden dat de Raad van State de voornoemde wet voor het overige als niet bestaande zou beschouwen; dat door de bekrachtiging bij wet van het bestreden koninklijk besluit de Raad van State onbevoegd geworden is om kennis te nemen van het annulatieberoep gericht tegen die handeling; dat de verzoekende partijen evenwel de terugwerkende kracht van die bekrachtiging betwisten; dat het moeilijk denkbaar is dat een bekrachtigingswet geen terugwerkende kracht heeft; dat, gelet op artikel 26, § 2, van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof, er evenwel grond bestaat om in dat verband aan het Arbitragehof de prejudiciële vraag te stellen die geformuleerd is in de memorie van wederantwoord en die overgenomen wordt in het dispositief van dit arrest;

Overwegende dat indien het Arbitragehof de prejudiciële vraag die door de verzoekende partijen in hun memorie van wederantwoord voorgesteld wordt, negatief beantwoordt, er onderzocht zou moeten worden of, en in voorkomend geval in welke mate, de verzoekende partijen nog een voldoende belang hebben bij de nietigverklaring van de aangevochten bepalingen;

Overwegende dat er geen grond bestaat om de onderzoeksmaatregel te bevelen waar door de verzoekende partijen om verzocht is; dat zulk een maatregel het oplossen van de zaak zou vertragen en dat het, om die oplossing te bewerkstelligen, ook niet noodzakelijk is om het aantal toegekende tijdelijke ambtsontheffingen wegens loopbaanonderbreking te kennen; dat overigens, gesteld dat de toekenning van tijdelijke ambtsontheffingen wegens loopbaanonderbreking onwettig zou zijn geschied, dit niet betekent dat de verzoekende partijen kunnen eisen dat ze het voordeel ervan kunnen genieten;

Overwegende dat, door de algemene overwegingen die door het Arbitragehof geformuleerd zijn in arrest

nr. 52/99 ook te doen slaan op bepalingen die niet vernietigd zijn bij dit arrest, de verzoekende partijen daarin het bewijs zien van de onwettigheid van de bepalingen die ze in het onderhavige beroep aanvechten; dat als men de overwegingen die zij naar voren brengen ook zou doen slaan op de bepalingen die niet door het Arbitragehof vernietigd zijn, deze ook zouden gelden voor die andere bepalingen van het koninklijk besluit, dat geacht zou moeten worden verstoken te zijn van enige rechtsgrond; dat een eventuele vernietiging die om die reden zou worden uitgesproken de verzoekende partijen geen enkel voordeel zou opleveren, aangezien indien tot de onwettigheid ervan wordt besloten, zulks ook zou gelden voor de bepalingen die de regeling van de tijdelijke ambtsontheffingen wegens loopbaanonderbreking invoeren; dat artikel 182 van de Grondwet immers niet alleen op de verplichtingen, maar ook op de rechten van de militairen betrekking heeft; dat het evenwel niet de Raad van State toekomt om zich uit te spreken over de rechtsgrond van een koninklijk besluit dat bij wet bekrachtigd is, wanneer die wet slechts ten dele vernietigd is door het Arbitragehof; dat om zich te kunnen uitspreken over het belang, dat een voorwaarde is om het beroep ontvankelijk te verklaren, het noodzakelijk is dat, zoals door de verwerende partij in haar laatste memorie wordt gevraagd, aan het Arbitragehof de tweede prejudiciële vraag wordt gesteld zoals geformuleerd in het dictum van dit arrest;

Overwegende dat punt A van de prejudiciële vraag die door de verzoekende partijen in hun laatste memorie wordt geformuleerd, voorbarig is; dat, naargelang van het antwoord dat door het Arbitragehof gegeven zal worden op de tweede vraag geformuleerd in het dictum van dit arrest, het de Raad van State, in voorkomend geval, toekomt te bepalen welke gevolgen van de vernietigde handeling beschouwd moeten worden als definitief en welke voorlopig in stand gehouden moeten worden voor een

periode die hij zal bepalen; dat de punten B en C op soortgelijke wijze geredigeerd betrekking hebben op artikel 19, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, enerzijds, en op de artikelen 20, § 2, en 27 van het koninklijk besluit (III) van 24 juli 1997, zoals deze bekrachtigd zijn bij artikel 10 van de wet van 12 december 1997, anderzijds; dat de verzoekende partijen, hieromtrent ter terechtzitting om uitleg gevraagd, niet hebben uitgelegd in welk opzicht de vraag waarvan ze wensen dat ze aan het Arbitragehof zou worden gesteld, vollediger of relevanter zou zijn dan die welke voorgesteld wordt door de auditeur-rapporteur, waarvan de verwerende partij in haar laatste memorie vraagt dat ze gesteld zou worden en die geformuleerd wordt in punt 2 van artikel 3 van het dictum van dit arrest; dat de prejudiciële vraag die door de verzoekende partijen in hun laatste memorie geformuleerd wordt, bijgevolg niet gesteld hoeft te worden,

B E S L U I T :

Artikel 1.

In artikel 20, § 1, eerste lid, van het koninklijk besluit (III) van 24 juli 1997 moeten de woorden "met uitzondering van de officier-geneesheer, de officier-apotheker, de officier-tandarts en de officier-dierenarts" vervallen.

Artikel 2.

De uitspraak wordt voor het overige uitgesteld.

Artikel 3.

De volgende prejudiciële vragen worden aan het Arbitragehof gesteld :

1. "Schendt artikel 10, 1°, van de wet van 12 december 1997 tot bekrachtiging van de koninklijke besluiten genomen met toepassing van de wet van 26 juli 1996 strekkende tot realisatie van de budgettaire voorwaarden tot deelname van België aan de Europese Economische en Monetaire Unie, en van de wet van 26 juli 1996 tot modernisering van de sociale zekerheid en tot vrijwaring van de leefbaarheid van de wettelijke pensioenstelsels de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, in zoverre die wetsbepaling de bekrachtiging inhoudt, met terugwerkende kracht - namelijk op dag van de inwerkingtreding ervan - van het koninklijk besluit van 24 juli 1997 tot instelling van de vrijwillige arbeidsregeling van de vierdagenweek en de regeling van de halftijdse vervroegde uitstap voor sommige militairen en tot wijziging van het statuut van de militairen met het oog op de instelling van de tijdelijke ambtsontheffing wegens loopbaanonderbreking, met toepassing van artikel 3, § 1, 1°, van de wet van 26 juli 1996 strekkende tot realisatie van de budgettaire voorwaarden tot deelname van België aan de Europese Economische en Monetaire Unie, welk koninklijk besluit overigens het voorwerp is geweest van een geschil voor de Raad van State ?"
2. "Schendt artikel 10, 1°, van de wet van 12 december 1997 tot bekrachtiging van de koninklijke besluiten genomen met toepassing van de wet van 26 juli 1996 strekkende tot realisatie van de budgettaire voorwaarden tot deelname van België aan de Europese Economische en Monetaire Unie, en van de wet van 26 juli 1996 tot modernisering van de sociale zekerheid en tot vrijwaring van de leefbaarheid van de wettelijke pensioenstelsels de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, gelezen in samenhang met artikel 182 ervan, voorzover dat artikel 10 niet vernietigd is bij arrest nr. 52/99 van 26 mei 1999 van het Arbitragehof, in zoverre het de bekrachtiging inhoudt van het koninklijk besluit van 24 juli 1997 tot instelling van de vrijwillige arbeidsregeling van de vierdagenweek en de regeling van de halftijdse vervroegde uitstap voor sommige militairen en tot wijziging van het statuut van de militairen met het oog op de instelling van de tijdelijke ambtsontheffing wegens loopbaanonderbreking, met toepassing van artikel 3, § 1, 1°, van de wet van 26 juli 1996 strekkende tot realisatie van de budgettaire voorwaarden tot deelname van België aan de

Europese Economische en Monetaire Unie, op de grond dat in de wet van 12 december 1997 voor de Koning niet te bevoegdheid vervat ligt om een bij de Grondwet aan de wetgever voorbehouden aangelegenheid te regelen ?".

Artikel 4.

De beslissing over de kosten wordt in beraad gehouden.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting, op zestien mei tweeduizend door :

de Hr.	GEUS,	kamervoorzitter,
Mevr.	DAURMONT,	staatsraad,
Mevr.	GEHLEN,	staatsraad,
Mevr.	HONDERMARCQ,	griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

M.-Cl. HONDERMARCQ.

J.-Cl. GEUS.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.